

[Alfred Jensen.]

skabte, ikke vil blive inddraget fuldt ud. Som det blev påpeget allerede ved første behandling ikke alene af mig, men også af andre, er der alt for mange undtagelsesbestemmelser. Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Holger Eriksen, gjorde endda opmærksom på, at han hellere havde set det lovforslag genfremsat, som ministeren ved tidligere lejlighed har præsenteret for folketinget. Det er klart, at når man følger en fremgangsmåde, hvoraf det kan fastslås, at vurderingerne ikke er udtryk for de stigninger, der har fundet sted, kan man vanskeligt tale om, at den fulde grundværdistigning inddrages gennem en lov som den, der her behandles, og ingen vil vel bestride, at vurderingerne har en vis tendens — for ikke at bruge et stærkere udtryk — til at hinke bag efter prisstigningerne. Alene af den grund kan der ikke være tale om, at den fulde grundværdistigning bliver inddraget, men dertil kommer de tillæg, som opretholdes, selv om det bliver i afdæmpet form; jeg tænker på konjunkturtillæg og fejlvurderingstillæg.

Jeg havde håbet, at man i udvalget ville være nået frem til en ændring af lovforslaget i godartet retning. Jeg forstår på det ærede medlem hr. Helge Madsen, at faren for, at lovforslaget skulle blive forbedret, ikke har været til stede, men at han tværtimod måtte være på vagt imod, at det blev forringet. Det lyder lidt underligt, når vi efter sigende har en grundskyldsregering og en regering, som har majoriteten i folketinget, at man skulle frygte sådanne udslag af et udvalgsarbejde; men man må jo tro det, når det siges her fra talerstolen. Man kan også se det af betænkningen, for de ændringsforslag, der er stillet, er så sandt ikke udtryk for en forbedring af lovforslaget. De fleste af ændringsforslagene er vel nok mere af teknisk karakter, men der er dog enkelte, som ikke kan betegnes sådan, og gennem dem sker der ikke nogen skærpelse af denne lovgivning; tværtom, der sker en lempelse. Det er f. eks. tilfældet, hvad

angår ændringsforslaget under nr. 5. Jeg kan ikke se, at det er rimeligt at gennemføre en sådan lempelse af det oprindelige lovforslag, og det forekommer mig heller ikke, at de betragtninger, udvalgets ordfører gjorde gældende her, berettiger en sådan ændring.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre flere indvendinger imod de ændringsforslag, der er stillet, men blot sige, at vi vil afholde os fra at stemme om ændringsforslaget under nr. 5, hvis det kommer til afstemning — og det må jeg formode, eftersom flere har givet udtryk for, at de ikke ønsker at stemme for det. Når vi ikke ønsker at stemme for dette ændringsforslag, er det ikke ud fra samme betragtning som den, man gør gældende fra venstres og konservativ side, men ud fra den modsatte anskuelse: at det ikke er rimeligt at foretage en sådan ændring af lovforslaget.

Det kunne naturligvis på baggrund af den kritik, jeg har fremført både ved første behandling og nu ved anden behandling, være berettiget, at vi stillede vore egne ændringsforslag. Når vi ikke har gjort det, er det, fordi den lovgivning, der her gennemføres, ikke er et led i en almindelig omlægning af skatterne, og fordi de forhøjelser, der her sker, på visse områder kommer til at ramme småkårsfolk, som egentlig ikke burde rammes af en lovgivning som denne. Det kunne man undgå, hvis man gennemførte en lempelse af forbrugsafgifterne eller den personlige skat, men først og fremmest af forbrugsafgifterne. Hvis man derimod gennemfører en skærpelse, vil det betyde, at adskillige småkårsfolk, der sidder med egen ejendom, kan komme til at betale betydelig mere i skat, end de gør nu; og som vor lejelovgivning i øjeblikket er, vil en hel del af de stigninger, der her er tale om, ensidigt blive væltet over på lejerne; ud fra disse betragtninger stiller vi ikke ændringsforslag.

Vi forudser i øvrigt, at der vil komme mange beklagelser over den lovgivning, der nu her står foran sin færdiggørelse, fordi